

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1661/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.35.249/2023/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A magánszemély indítványozó jogi képviselője (Szecskay Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Vajda János) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján. Az indítványozó kérelme arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Kúria Kfv.V.35.249/2023/7. számú ítélete alaptörvény-ellenes, és ezért azt semmisítse meg. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése sérelmére hivatkozott.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze az Alkotmánybíróság számára rendelkezésre bocsátott iratanyag alapján.
- [3] A Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) H-PJ-III-B-3/2017. számú határozatában figyelmeztette az indítványozót a bennfentes kereskedelem tilalmára vonatkozó jogszabályi rendelkezések megtartására és e tilalom megsértése miatt 75 millió Ft piacfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte. Az MNB azon ciprusi székhelyű gazdasági társaságot, amelynek kizárólagos törvényes képviselője, vezető tisztségviselője és 2 716 137 darab részvényének tulajdonosa az indítványozó volt, a piacbefolyásolás tilalmára vonatkozó jogszabályi rendelkezések megtartására figyelmeztette és e tilalom megsértése miatt 45 millió Ft piacfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte fenti határozatában. Az MNB azoknak a részvényeknek a megvásárlása miatt hozta ezeket a döntéseket, amelyek abban a nyilvánosan működő részvénytársaságban testesítik meg a tulajdonosi jogokat, amely nyilvánosan működő részvénytársaság az előbbi ciprusi cégnek 100 %-os tulajdonosa.

- [4] Az indítványozó a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) alapján 2017. március 8. napján benyújtott keresetlevelében kérte a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól az MNB határozat hatályon kívül helyezését a bennfentes kereskedelemmel kapcsolatos tényállás tekintetében. Keresete [47] pontjában arra hivatkozott, hogy megfelel a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (a továbbiakban: Tpt.) 203. § (1) bekezdés a) pontja szerinti mentesülési oknak. A ciprusi székhelyű gazdasági társaság ugyanezen a napon benyújtott keresetlevelében kérte a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól az MNB határozat hatályon kívül helyezését a tiltott piacbefolyásolás tényállása tekintetében.
- [5] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.30 874/2017/17. számú végzésével az ügyeket egyesítette. I. rendű felperes a ciprusi székhelyű gazdasági társaság, II. rendű felperes az indítványozó lett. A Fővárosi Törvényszék 2019. január 31. napján kelt 6.K.700.085/2018/19. sz. ítéletével az MNB határozatát hatályon kívül helyezte és az MNB-t új eljárásra kötelezte.
- [6] Az MNB felülvizsgálati kérelmére eljáró Kúria Kfv.I.35.346/2019/12. számú végzésével (a továbbiakban: Első Kúriai Végzés) a Fővárosi Törvényszék 2019. január 31. napján kelt 6.K.700.085/2018/19. sz. ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. Az Első Kúriai Végzés [23] bekezdése szerint a „Kúria már több határozatában kitért arra, hogy amennyiben a felperes által felajánlott bizonyítás a perben lefolytatható és ezzel az ügy érdemében eldönthető, akkor a bizonyítás, a bizonyítékok értékelése nem hárítható át/vissza a közigazgatási hatóságra (pl. Kfv.V.35.487/2015/10., Kfv.I.35.802/2015/7., Kfv.V.35.301/2017/5.). A Kúria jelen tanácsa is irányadónak tekinti, hogy a közigazgatási és peres eljárásban beszerzett bizonyítékok ellentmondása esetén nem új eljárás elrendeléséről kell dönten, hanem a Pp. 206. § (1) bekezdés szerinti mérlegeléssel meghatározni, hogy azok közül melyik valós tartalmú, és annak alapján kell levonni a következtetést a kereset alapos, vagy alaptalan voltára.” A Kúria azt is megállapította, hogy az „elsőfokú bíróság jogerős ítélete ennek a követelménynek nem felelt meg, ezért a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal nem támadott részét nem érintette, támadott részében a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította” (Első Kúriai Végzés, Indokolás [24]).
- [7] 1.2. A Fővárosi Törvényszék a megismételt elsőfokú eljárásban a 23.K.701.032/2020/23. számú ítéletével az indítványozó és a ciprusi székhelyű gazdasági társaság keresetét elutasította.
- [8] A felperesek felülvizsgálati kérelmére eljáró Kúria Kfv.I.35.462/2021/6. sz. alatti, 2021. november 18. napján kelt végzésével (a továbbiakban: Második Kúriai Végzés) a Fővárosi Törvényszék előbbi ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A Második Kúriai Végzés

indokolásának [44] bekezdése rögzítette, hogy a törvényszék „nem reagált a kereset [47] pontjában szereplő Tpt. 203. § (1) bekezdés a) pontjára történő hivatkozásra.”

- [9] 1.3. A Fővárosi Törvényszék a második megismételt elsőfokú eljárásában a 23.K.706.744/2021/6. sz. ítéletével az MNB határozatát hatályon kívül helyezte és az MNB-t új eljárásra kötelezte. E döntéssel szemben mindkét felperes és az MNB is felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.
- [10] A Kúria Kfv.V.35.375/2022/8. sz. végzésével (a továbbiakban: Harmadik Kúriai Végzés) a Fővárosi Törvényszék előbbi ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A Harmadik Kúriai Végzés [67] bekezdésében a Kúria megállapította, hogy a Tpt. 203. § (1) bekezdés a) pontjának vizsgálata ismét elmaradt, és ezért a törvényszéknek „állást kell foglalnia arról, hogy a II. rendű felperes mentesülhet-e a jogsértés megállapítása alól a Tpt. 203. § (1) bekezdés a) pontja alapján”.
- [11] 1.4. A Fővárosi Törvényszék a harmadik megismételt elsőfokú eljárásában 23.K.700.833/2023/6. számú ítéletével a keresetet elutasította.
- [12] Ezen ítélettel szemben a felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet. „A II. rendű felperes vonatkozásában arra hivatkoztak egyrészt, hogy az elsőfokú bíróság a keresetlevelében felhozott mentességi okot [Tpt. 203. § (1) bekezdésének a) pont] egyáltalán nem értékelte, helyette nem hivatkozott mentességi okot vizsgált [Tpt. 203. § (3) bekezdés], másrészt arra, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a bennfentesnek minősített ügyletet a II. rendű felperes a bennfentesnek minősített információ birtokba jutásának időpontját megelőzően, 2016. január 7-én és február 29-én kötött megállapodás alapján teljesítette, ezért a Tpt. 203 § (1) bekezdés a) pont alapján az nem minősülhet bennfentes kereskedelemnek” (Kúria Kfv.V.35.249/2023/7. számú ítélet, Indokolás [55]).
- [13] A Kúria Kfv.V.35.249/2023/7. számú, 2024. január 25. napján ítéletével – tárgyalás tartását követően – a Fővárosi Törvényszék előbbi ítéletét az indítványozóra vonatkozó részében az indokolás módosításával hatályában fenntartotta, a ciprusi székhelyű gazdasági társaságra vonatkozó részében hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, mert a Kúria megítélése szerint az I. rendű felperes vonatkozásában „a jogerős ítélet továbbra sem alkalmas a jogvita végleges lezárására” (Kúria Kfv.V.35.249/2023/7. számú ítélet, Indokolás [64]).
- [14] Az indokolás indítványozóra vonatkozó részében a Kúria azt állapította meg, hogy a „II. rendű felperes keresete tárgyában hozott ítéleti döntést a Kúria érdemi felülvizsgálatra alkalmasnak találta. Az elsőfokú bíróság a II. rendű felperes keresetének elbírálásához szükséges tényállást rögzítette, és ítéletének jogi indokolása is tartalmazza a kereset elbírálásáról szóló jogi álláspontját. Az ügy érdemi lezárásának ezért nem volt akadálya, azonban a Kúria szükségesnek tartotta a jogi

indokolás módosítását a bennfentes kereskedelem megvalósult tényállási elemeinek, illetve a jogsértést megalapozó bizonyítékok pontos megjelölése érdekében” (Kúria Kfv.V.35.249/2023/7. számú ítélet, Indokolás [93]). Ezt megelőzően a kúriai ítélet azt is rögzítette, hogy a „Pp. 275. § (1)-(4) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozatot a rendelkezésre álló iratok alapján a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül, bizonyításnak nincs helye. Az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással nem bíró eljárási szabály megsértésének kivételével a jogszabálysértő jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és ha a döntéshez szükséges tények megállapíthatók, helyette a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hoz, egyébként az ügyben eljáró elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozathozatalára utasítja” (Kúria Kfv.V.35.249/2023/7. számú ítélet, Indokolás [63]). A Kúria érdemi indokát adta annak, hogy az indítványozó esetében miért nem áll fenn a Tpt. 203 § (1) bekezdés a) pontja szerinti mentesülési ok {lásd: Kúria Kfv.V.35.249/2023/7. számú ítélet, Indokolás [116]}.

- [15] 1.5. Az indítványozó a Kúria Kfv.V.35.249/2023/7. számú ítéletével szemben alkotmányjogi panaszt és jogegységi panaszt nyújtott be.
- [16] Az Alkotmánybíróság – egyesbíróként eljárva – végzéssel visszautasította a IV/1973/2024. ügyszámú alkotmányjogi panaszt arra tekintettel, hogy a jogegységi panaszeljárás folyamatban volt. E végzés indokolása azonban azt is tartalmazta, hogy „– az Ügyrend 32/B. § (1) bekezdése alapján – a Kúria jogegységi panaszt lezáró határozatának kézbesítésétől számított, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül az alkotmányjogi panaszban sérelmezett döntés ellen ismételt benyújtható alkotmányjogi panasz” (IV/1973/2024. ügyszámú AB végzés, Indokolás 2. oldal).
- [17] Az indítványozó jogegységi panaszában a Kúria közzétett határozatának, amittől szerinte a sérelmezett kúriai ítélet jogkérdésben eltért, a Harmadik Kúriai Végzést jelölte meg. Jogalapként a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 41/B. § (2) bekezdését hívta fel. Az indítványozó azt állította, hogy a Kúria a Harmadik Kúriai Végzésben és a jogegységi panasszal támadott ítéletben is vizsgálta, milyen eljárásjogi következményekkel jár a Pp. 275. § (5) bekezdésének megsértése, azaz az a helyzet, amikor az elsőfokú bíróság erre irányuló kúriai kötelezés ellenére nem a kereseti kérelemről dönt. Álláspontja szerint a két eljárásban a Kúria eltérően értékelte, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta elbírálni a II. rendű felperes Tpt. 203. § (1) bekezdés a) pontja szerinti mentesülési okra alapított kérelmét (Kúria Jpe.II.60.024/2024/10. számú határozat, Indokolás [36]).
- [18] A Kúria Jpe.II.60.024/2024/10. számú határozatával a kérelmet elutasította. A Jogegységi Panasz Tanács álláspontja szerint lényeges különbség volt a Harmadik Kúriai Végzéshez és a sérelmezett kúriai ítélethez vezető felülvizsgálati döntéshozatal körülményei között. A végzéssel zárult kúriai ügyben az elsőfokú döntés érdemi

felülbírálatra teljesen alkalmatlan volt, és a bíróság a mentesség kérdésében állást sem foglalt. Az ítélettel zárult kúriai ügyben nagyjából és érdemben helyes volt az elsőfokú döntés, és csupán egy jogkérdésben (mentesség) való döntéshozatal szorult indokolásbeli korrekcióra. „Az eltérő ténybeli háttér alapján – a [...] Pp. 275. § (4) bekezdése szerinti megváltoztatási jogkörre is figyelemmel – a Kúria eljáró tanácsa más eljárásjogi jogkövetkezményt alkalmazott, de a jogértelmezésen nem változtatott. Nincs tehát olyan jogértelmezés, amelyben a támadott és a referenciahatározat eltért volna” (Kúria Jpe.II.60.024/2024/10. számú határozat, Indokolás [56]).

- [19] 2. Az indítványozó a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa előbbi döntését követően ismét alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján a Kúria Kfv.V.35.249/2023/7. számú ítéletével szemben. A panaszbeadvány lényege a következőképpen foglalható össze.
- [20] 2.1. A Kúria olyan helyzetet idézett elő, amely sérti az indítványozó jogorvoslathoz való jogát [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés]. A „Kúria döntött arról a mentességi okról, amelyre az indítványozó keresetlevelében hivatkozott, azonban az indítványozónak ezzel a döntéssel kapcsolatban soha nem volt lehetősége jogorvoslattal élni. Amennyiben a Fővárosi Törvényszék nem mulasztotta volna el elbírálni az indítványozó által valójában hivatkozott mentességi okot [...], és adott esetben a mentességi ok alaptalanságáról és annak elutasításáról döntött volna akár Kúria által megjelölt jogi okfejtés mentén, az indítványozónak lehetősége lehetett volna a felülvizsgálati kérelme keretében ezzel kapcsolatban jogorvoslattal élni és előadni nyilatkozatait. [...] a Kúria gyakorlatilag átvette az elsőfokú bíróság hatáskörét. Ezzel azonban ellehetetlenítette az indítványozót megillető jogorvoslati jog gyakorlását. [...] A Kúria – saját korábbi végzéseivel is totálisan szembe menve – gyakorlatilag a szerződések tartalmára irányuló bizonyítási eljárást folytatott le, amelyet a Fővárosi Törvényszéknek kellett volna elvégeznie” (alkotmányjogi panasz, 13. oldal).
- [21] 2.2. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] sérelmét az indítványozó abban jelölte meg, hogy „a Kúria az ügyben túlterjeszkedett a felülvizsgálati kérelme és az alperes felülvizsgálati ellenkérelme keretein. [...]. A Kúria [...] ahelyett, hogy a Fővárosi Törvényszék ítéletét hatályon kívül helyezte volna és ismét felhívta volna a Fővárosi Törvényszéket az eljárása megismétlésére, előadott egy olyan jogi okfejtést, amellyel a peres felek a hét éve húzódó és a Kúriát negyedszer megjáró eljárás során először találkoztak és amelyet sem az alperes, sem a Fővárosi Törvényszék soha nem adott elő. Ezzel a Kúria szembehelyezkedett korábbi, azóta precedens értékűvé vált döntésével is. [...] Szintén megsértette a Kúria az indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő jogait, valamint a jogállamiság és a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog elvét akkor, amikor úgy tartotta fenn

hatályában a Fővárosi Törvényszék ítéletét, hogy az az ügy érdemére lényegesen kihatóan, súlyosan jogszabálysértő volt” (alkotmányjogi panasz, 17 és 19. oldal).

- [22] A szóban forgó alapjog sérelmének összegzése során az indítványozó úgy érvelt, hogy mivel a Kúria az ügy érdemére kiható olyan kérdésben [a Tpt. 203. § (1) bekezdés a) pontja szerinti mentesülési ok] döntött, amely a felülvizsgálati eljárást megelőző bírósági eljárás során nem volt vita tárgya, illetőleg mivel a Fővárosi Törvényszék ítéletének az ügy érdemére kiható súlyos jogszabálysértése ellenére annak hatályában történő fenntartásáról határozott, olyan kirívó jogalkalmazási hibát vétett, amely a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülését ellehetetleníti.
- [23] 2.3. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése részét képező jogbiztonságot és kiszámítható jogalkalmazás követelményét az indítványozó szerint az sérti, hogy a Kúria negyedik alkalommal az első háromhoz képest eltérően értékelt, mi az eljárásjogi jogkövetkezménye a Fővárosi Törvényszék által elkövetett jogsértésnek.
- [24] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [25] 3.1. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége fennáll, mivel a támadott ítélettel befejezett bírósági eljárásban az egyik felperes volt. Jogorvoslati jogát kimerítette, amikor keresettel támadta az MNB határozatát. A Fővárosi Törvényszék ítéletét követően további rendes jogorvoslati lehetőség nem állt az indítványozó rendelkezésére. Az indítványozó számos alkalommal élt a rendkívüli jogorvoslat (felülvizsgálat) lehetőségével, bár ennek igénybevétele nem feltétele az alkotmányjogi panasz benyújtásának. A Kúria támadott ítélete az indítványozó vonatkozásában az ügy érdemében hozott döntésnek minősül, és az indítványozó szempontjából a bírósági eljárást be is fejezte. Az indítvány felhívta az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó rendelkezést [Abtv. 27. § (1) bekezdés]. Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül nyújtotta be ismét indítványát a Kúria Jpe.II.60.024/2024/10. számú határozatának közléséhez képest.
- [26] 3.2. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga sérelmét állíthatja. Az Alkotmánybíróságnak töretlen a gyakorlata azzal kapcsolatban, hogy „a jogbiztonság önmagában nem Alaptörvényben biztosított jog, így a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani” {lásd például: 3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [14]; 35/2017. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [14]; 3053/2019. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [8]; 3206/2020. (VI. 11.) AB végzés; Indokolás [19]; 3165/2025. (V. 15.) AB végzés,

Indokolás [17]]. Az indítványozó alkotmányjogi panaszának a B) cikk (1) bekezdésére alapított eleme nem a visszaható hatály tilalma vagy a kellő felkészülési idő sérelmét adta elő, és ezért ezt nem lehetett érdemben vizsgálni.

- [27] 3.3. Az alkotmányjogi panasznak határozott kérelmet kell tartalmaznia [Abtv. 52. § (1b) bekezdés]. A határozott kérelem követelménye az Alkotmánybíróság gyakorlatában magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadály” {lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}. Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak {lásd például: 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]; 3022/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [18]–[19]; 1141/2026. (III. 23.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [28] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] vonatkozásában az alkotmányjogi panasz nem tesz eleget a határozott kérelem követelményének. Ennek a magyarázata egyrészt az, hogy ezen alapjog sérelme alatt az indítványozó nagyobb részt ugyanazt adta elő, mint a jogorvoslathoz való jog sérelmével összefüggésben. Ezeket az érveket az Alkotmánybíróság – az indítványt tartalmilag elbírálva – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmére irányuló vizsgálat során vette figyelembe. Másrészt nem lehetett alkotmányjogilag értékelni az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatos előadását azon ellentmondások között, ami az iratok és az indítványozói érvek között fennáll. Az indítványozó azt állította alkotmányjogi panaszában, hogy a kúriai ítélet olyan kérdésben döntött, amely a felülvizsgálati eljárást megelőző bírósági eljárás során nem volt a jogvita tárgya, továbbá túlterjeszkedett a felülvizsgálati kérelmen. Ezzel szemben az indítványozó keresete [47] pontjában azt vitatta, hogy az MNB határozatával ellentétben őt megilleti a Tpt. 203. § (1) bekezdés *a*) pontja szerinti mentesülési ok, továbbá abba a felülvizsgálati kérelmébe, amely a Kúria támadott ítélete meghozatalához vezetett, bevonta a Tpt. előbbi pontjára vonatkozó jogi érvelését is. Harmadrészt önmagában az nem elégíti ki a határozott kérelem követelményét, hogy az indítványozó azt állítja, ügyében kirívó jogalkalmazási hibát vétett a bíróság. Ezért az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatta érdemben tisztességes bírósági eljáráshoz való jog állított sérelmét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pont]

- [29] Az Alkotmánybíróság ugyanakkor azt is megállapította, hogy a jogorvoslathoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] vonatkozásában az alkotmányjogi panasz megfelel a határozott kérelem követelményének [Abtv. 52. § (1b) bekezdés].
- [30] 3.4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az egyéb törvényi feltételeknek megfelelő alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre utaljon. Az alternatív feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. A jogorvoslathoz való jog érdemi vizsgálatához az szükséges tehát, hogy az előbbi két feltétel közül legalább az egyik teljesüljön.
- [31] 3.4.1. Az Alkotmánybíróság először az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállását mérlegelte.
- [32] Az Alkotmánybíróság már kiforrott gyakorlattal rendelkezik a jogorvoslathoz való joggal kapcsolatban {lásd összefoglaló jelleggel például: 3004/2022. (I. 13.) AB határozat, Indokolás [38]–[54]}. Ehhez képest új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés nem vetődött fel.
- [33] 3.4.2. Ezt követően az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy ebben az ügyben felmerül-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélye.
- [34] E tekintetben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a jelen alkotmányjogi panaszt megelőző bírósági eljárás még a Pp. és nem a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) hatálya alatt folyt. A Pp. hatáskört biztosított a Kúriának közigazgatási ügyekben (is) reformatórius jogkör – a Kp.-hoz képest – széleskörű gyakorlására. Nem áll fenn tehát annak a kétélye, hogy a reformatórius jogkör törvényi kizártsága ellenére *de facto* megváltoztató ítéletet hozott volna a Kúria. Az itt felmerülő kérdés tehát arra szűkül, hogy a reformatórius jogkör mikénti gyakorlása kétséget ébreszt-e a jogorvoslathoz való jog érvényesülésében. E körben az Alkotmánybíróság a következőket mérlegelte.
- [35] Az Alkotmánybíróság korábban már megállapította, hogy a jogorvoslathoz való joggal mind a kasszáció, mind pedig a reformáció összhangban lehet {vesd össze: 3297/2019. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [27]; 9/2021. (III. 17.) AB határozat, Indokolás [171]}. Az Alkotmánybíróság már azt is rögzítette a jogorvoslathoz való joggal kapcsolatban, hogy „ennek az alapjognak a védelmi köre nem terjed ki a rendkívüli jogorvoslati eljárásokra. [...] A jogorvoslathoz való jogból [...] nem következik, hogy a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott érdemi döntésével szemben még egy további jogorvoslati lehetőségnek rendelkezésre kellene állnia” {3373/2019. (XII. 19.) AB határozat, Indokolás [42]}.
- [36] Emlékeztetni szükséges arra, hogy az indítványozó által vitatott döntést az MNB hozta meg, amelyet az indítványozó keresettel támadott. Majd a Fővárosi Törvényszék harmadik megismételt elsőfokú eljárásában hozott 23.K.700.833/2023/6.

számú ítéletét ismét vitatta az indítványozó felülvizsgálati kérelemmel. Az indítványozó utóbbi kérelmében is előadta, hogy jogi álláspontja szerint miért illeti őt meg az általa felhívott mentesülési ok. Az indítványozó akaratából kerülhetett tehát sor arra, hogy a Kúria érdemben – a törvényszéki ítélet indokolásának módosításával – döntsön. A Fővárosi Törvényszék 23.K.700.833/2023/6. számú ítélete rendelkező része azonban nem változott. A keresetet valójában mindkét bírói fórum elutasította azáltal, hogy a Kúria hatályában fenntartotta a törvényszéki ítélet rendelkező részét a II. rendű felperes vonatkozásában. Ily módon az indítványozó nem esett el a második döntéshez való jogától, amit a jogorvoslathoz való jog garantal {vesd össze: 6/2020. (III. 3.) AB határozat, Indokolás [94]}.

- [37] Nem kétséges, hogy a Fővárosi Törvényszék és a Kúria az indítványozó hátrányára döntött. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből az a jog azonban nem vezethető le, hogy a jogorvoslati kérelemnek minden körülmények között helyt kell adni {lásd például: 3347/2017. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [50]; 3424/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [24]}. Az volt megállapítható, hogy az indítványozó kifejtette jogi álláspontját, a Kúria a panasszal támadott ítéletben azt megvizsgálta és indokolt döntést hozott a Tpt. 203. § (1) bekezdés a) pontjára vonatkozva is.
- [38] A panaszban foglalt kérelem tartalmát illetően az Alkotmánybíróság arra jutott, hogy az túlnyomórészt arra irányul, hogy az Alkotmánybíróság a jogorvoslathoz való jog hatálya alatt vizsgálja felül a Kúria sérelmezett ítéletét, valamint a Jpe.II.60.024/2024/10. számú határozatát, és állapítsa meg, hogy a Pp. 275. § (4) bekezdése alkalmazására vonatkozó jogkérdésben a Kúria utoljára eljáró tanácsa nem dönthetett volna a Harmadik Kúriai Végzéstől eltérően, nem gyakorolhatta volna reformatórius hatáskörét. Ennek a szakmai felülbírlata nem tartozik az Alkotmánybíróság feladat- és hatáskörébe. Azért nem, mert az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}. Az Alkotmánybíróság ugyanis az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is kizárólag az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. A felülvizsgálati kérelem és a jogegységi panasz elbírálása kizárólag a Kúria hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta superbíróságként a Kúria helyébe lépne. A bíróságok jogalkalmazásának egységét sem az Alkotmánybíróság biztosítja {vesd össze: Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdés}. A Pp. 275. § (4) bekezdése szerinti reformatórius jogkör gyakorlása az indítványozó ügyében – amint az kifejtésre került – kívül esik az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges

érvényesülését garantáló alkotmányjogi szempontú mérlegelés tartományán, és ekként nem vizsgálható a jogorvoslathoz való jog alapján az indítványozó ügyében.

[39] Ezek miatt a reformatórius jogkör mikénti gyakorlása a sérelmezett döntésben nem vetette fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.

[40] 3.4.3. Összegzésképpen megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt alternatív feltételeknek.

[41] 4. Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem teljesítette a befogadhatóság feltételeit, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján tanácsban eljárva az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja, 29. §-a, 52. § (1b) bekezdés *e)* pontja, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. október 13.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Sonnevend Pál s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró